

sempel en ægtefælle, samlever, børn, svigerbørn, forældre, søskende eller andre med en tæt tilknytning til den pågældende. I det omfang modtageren af støtte ønsker at fastholde arbejdsgiveransvaret, etableres desuden en ret til at aftale med kommunalbestyrelsen, at kommunen varetager administrationen af hjælperordningen, dvs. varetager lønudbetaling m.v., i lighed med det tilbud en række kommuner allerede stiller til rådighed for borgerne i dag. Borgeren har, i lighed med de gældende regler, fortsat mulighed for at lade fx et privat firma varetage lønudbetaling mv.

Borgerstyret personlig assistance fastholder dermed den enkelte borgers indflydelse på valg af hjælpere, tilrettelæggelsen og udførelsen af hjælpen uden, at borgeren samtidig selv skal påtage sig ansvaret og opgaverne som arbejdsgiver for hjælperne. Overdragelse af arbejdsgiveransvaret og/eller administrationen af hjælperordningen skal ske efter nærmere aftale mellem borgeren og den person, forening eller virksomhed, der overtager opgaverne.

Med forslaget forudsættes både for §§ 95 og 96, at modtageren af tilskuddet selv kan fungere som arbejdsleder for hjælperne. Modtageren af tilskuddet skal desuden kunne fungere som arbejdsgiver for hjælperne, med mindre den pågældende vælger at overdrage arbejdsgiveropgaver og arbejdsgiveransvar til andre. Med forslaget fastholdes dermed den eksisterende mulighed for, at modtageren af tilskuddet selv fungerer som arbejdsgiver for sine hjælpere.

Arbejdsgiveransvaret og de opgaver der er forbundet hermed kan for eksempel omfatte: Ansættelse og afskedigelse af hjælpere, herunder udarbejdelse af lovpligtige ansættelsesbeviser, udbetaling af løn, indberetning af skat, indbetaling af feriepenge og ATP m.v.

Arbejdslederopgaver kan fx omfatte: Udvælgelse af hjælpere til ansættelse, udarbejdelse af jobbeskrivelser og vagtplaner for hjælperne, oplæring af nye hjælpere, afholdelse af personalemøder m.v.

Med forslaget vil tilskudsmodtageren fremover have tre muligheder, hvor der tidligere kun var mulighed for de første to:

- 1) At varetage både arbejdsgiveransvar og de opgaver, der er forbundet hermed inklusive administration af ordningen.
- 2) At varetage arbejdsgiveransvaret, men overdrage administrationen til en kommune eller et privat firma.
- 3) At overdrage arbejdsgiveransvaret til en nærtstående, en brugerstyret forening eller en privat virksomhed, som samtidig varetager administratio-

nen efter nærmere aftale om placeringen af opgaverne.

Med forslaget erstattes kravet om, at borgeren efter § 96 skal have eller kunne få et højt aktivitetsniveau, af en samlet vurdering af borgerens hjælpebehov.

Kravet om et højt aktivitetsniveau har eksisteret siden ordningens oprindelse i Århus Kommune i 1970'erne. I forbindelse med etableringen af hjælperordningen opstod et krav, der skulle begrunde og udskille det særlige behov, der kunne medføre et tilskud til selv at ansætte hjælpere. Samtidig var der et behov for at adskille hjælperordningen fra de mere generelle ældrepolitiske tilbud. De eksisterende krav til hjælperordningen afspejler derfor i et vist omfang den dagældende lovgivning og de mere begrænsede valgmuligheder, der eksisterede for borgerne på det tidspunkt.

Gennem de seneste år er aktivitetskravet kommet til at fungere som en stadig mere tydelig barriere for personer med omfattende hjælpebehov; idet de for at opnå eller fastholde en hjælperordning skal kunne sandsynliggøre, at de fortsat opfylder aktivitetskravet. Dette kan fx medvirke til, at nogle borgere får frataget en hjælperordning, fordi de kan have svært ved at sandsynliggøre eller fastholde et højt aktivitetsniveau som følge af alder eller et forringet funktionsniveau.

Med forslaget sikres i højere grad, at personer med et omfattende hjælpebehov får mulighed for at fastholde en fleksibel og borgerstyret personlig assistance. Samtidig præciseres, at der skal ske en samlet, individuel vurdering af borgerens hjælpebehov i forbindelse med vurderingen af behovet for en sådan ordning.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde borgerstyret personlig assistance til personer, der ikke umiddelbart er omfattet af personkredsen for servicelovens § 96, stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at borgerstyret personlig assistance vil give den bedste mulighed for at tilbyde en sammenhængende hjælp for borgeren. Forslaget indebærer, at fx personer, der ikke har så massivt et behov, kan få et tilbud om borgerstyret personlig assistance.

Med forslaget ønsker regeringen at etablere en adgang for kommunalbestyrelsen til at tilbyde borgeren en sammenhængende, helhedsorienteret og borgerstyret personlig assistance, frem for at skulle dække hjælpebehovet efter en række forskellige bestemmelser i serviceloven, som fx §§ 83, 84, 97 eller 100. Forslaget vil derfor kunne medføre en lettere sagsgang både for borgeren og den kommunale sagsbehandler, idet vurderingen og udmålingen af hjælpebehovet vil kunne ske samlet efter en enkelt bestemmelse.